

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010208
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421010208.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.09.2021 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. D., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom U. N. XX/XX,
H. M.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 01.02.2021 vo Veľkej Lomnici, okr. Kežmarok, si osobne prevzal výzvu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 42/2018 zo dňa 20.01.2021, podľa ktorej mal ihneď po obdržaní tejto výzvy nastúpiť v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov výkon trestu odňatia slobody v trvaní pätnástich mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 42/2018 zo dňa 21.09.2020, právoplatným dňa 07.10.2020, pričom do výkonu trestu bez vážneho dôvodu po obdržaní uvedenej výzvy nenastúpil a následne bol dňa 25.02.2021 dodaný do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deviatich) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 27.05.2021 obžalobu pod sp. zn. Pv 92/21/7703-4 na A. D. pre skutok, ktorý právne kvalifikovala ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, ako je skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.09.2021 bol obžalovaný A. D. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného A. D. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovaného v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a na hlavnom pojednávaní súd oboznámil obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom obžalovaný v skutkovej vete opísaným konaním maril výkon rozhodnutia tunajšieho súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody uložený mu súdom, čím obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v nepriamom úmysle, pretože obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem štátu na výkone súdom uložených trestov odňatia slobody, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov SR týkajúceho sa obžalovaného elektronicky generovaného ku dňu 17.09.2021 vyplýva, že obžalovaný A. D. bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, pričom v piatich z odsúdení bol uznaný za vinného z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a v prípade jedného odsúdenia bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. V prípade prvých dvoch odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený ale v prípade nasledujúcich štyroch odsúdení mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Z rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 1T 42/2018 - 173 zo dňa 21.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.10.2020 vyplýva, že obžalovaný A. D. a obžalovaná H. O. boli uznaní vinnými z pokračovacieho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a obžalovanému A. D. bol uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest odňatia slobody obžalovaný v súčasnosti vykonáva.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov vyplýva, že obžalovaný bol do výkonu trestu predvedený zo slobody. Správanie a vystupovanie obžalovaného je na požadovanej a bezproblémovej úrovni. Ústavný poriadok, disciplínu ako aj denný režim neporušuje, vo svojich osobných veciach udržiava čistotu a poriadok. Príkazy a nariadenia príslušníkov vykonáva bez poznámok, je otvorený komunikácii. Konflikty nevoláva. Od 21.04.2021 je pracovne zaradený na nestráženom pracovisku Spišský Hrušov ale pre krátkosť zaradenia jeho pracovnú morálku nie je možné hodnotiť. Od začiatku výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený a ani disciplinárne potrestaný.

Zo správy o osobe obžalovaného vypracovanej Obcou Veľká Lomnica dňa 03.05.2021 vyplýva, že obžalovaný nezmenil adresu trvalého bydliska a nevedol riadny život občana ich obce. Často užíval alkoholické nápoje a neplnil si svoje rodičovské povinnosti. Podľa vyjadrenia obecnej polície sa obžalovaný nedopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. K obsahu tohto dôkazu obžalovaný uviedol, že nevie, ako prišla obec na to, že je alkoholik.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát priestupkovo postihnutý, z toho dvakrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a jeden krát za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch spočívajúcom v neuposlúchnutí výzvy verejného činiteľa. Za všetky priestupky mu bola uložená bloková pokuta.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd v prospech obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to, že obžalovaný sa ku skutku priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval. Priznanie obžalovaného vyplýva z jeho vyhlásenia, že je vinný a ľútosť prejavil v poslednom slove. V neprospech obžalovaného súd pričítal tiež jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný. Súd pritom prihliadol na jeho posledné štyri odsúdenia, pri ktorých mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, navyše v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 75/2019 bol obžalovaný uznaný vinným z rovnakého trestného činu, ako je ten v prejednávanej trestnej veci. Obžalovaný je dlhoročný recidivista a na tieto odsúdenia je nutné v rámci skúmania priťažujúcich okolností prihliadať. Preto pri rovnakom pomere priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností 1:1, súd trestnú sadzbu trestu odňatia slobody stanovenú v ustanovení § 348 ods. 1 Trestného zákona postupom podľa § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona neupravoval a pri ukladaní trestu vychádzal z tam určenej trestnej sadzby až na dva roky.

Súd predovšetkým zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti opakovane súdne trestaný a ani ukladané a vykonané tresty odňatia slobody ho nevedli ku korekcii v jeho správaní a k tomu, aby rešpektoval zákony tohto štátu a normy spoločnosti. Práve naopak, obžalovaný tieto normy naďalej porušuje a pre seba ich nepovažuje za záväzné, ak sa mu ich dodržanie nehodí. Obžalovaný bol už navyše odsúdený za rovnaký trestný čin, ako je ten v prejednávanej trestnej veci, teda vedel, aký dôsledok bude mať toho jeho konanie a napriek tomu sa ho opätovne dopustil. Práve táto špeciálna recidíva nedáva súdu priestor na to, aby pri ukladaní trestu uplatňoval nejaké podstatné atribúty výchovnej stránky trestu ale zameral sa na jeho represívnu stránku. Neobstojí argument obžalovaného, že výkon trestu nenastúpil lebo sa chcel postarať o svoje maloleté deti počas pandémie, pretože tento v kontexte jeho predchádzajúcich odsúdení za trestné činy ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona vyznieva viac ako paradoxne. Cit pre starostlivosť o maloleté deti, ktorá bol obžalovaným dlhé roky zanedbávaná až s dosiahnutím úrovne trestnej zodpovednosti a ako to vyplýva aj z vyjadrenia obce, sa u obžalovaného prejavil práve v čase, keď mal nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody. Preto súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody bližšie k polovici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 9 mesiacov, pričom tento trest považuje za primeranú odpoveď na správanie sa obžalovaného a uložený trest zohľadňuje jeho osobné pomery a postoj obžalovaného k trestnej činnosti.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený na úmyselný trestný čin /odsúdenie č. 5 odpisu registra trestov v konaní pred Okresným súdom Kežmarok sp. zn. 7T 75/2019/, súd ho za splnenia podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.